

علم روان شناسی محیط در طراحی فضاهای آموزشی خلاق کودکان

فهیمة کوچک*، سید محسن موسوی^۲

۱- دانشجوی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائمشهر

-۲

چکیده

آموزش و پرورش دوران کودکی از دیرباز مورد توجه طیف وسیعی از دانشمندان و پژوهشگران بوده است. اما بررسی محیط های آموزشی از دیدگاه روان شناسی محیط موضوع جدیدی است که بحث در این مورد نگرش جدیدی را در ارتباط با نقش کالبد مدرسه در برنامه درسی طرح نموده است. در سالهای اخیر با بهره گیری از علم روان شناسی محیط، تأثیر بسیاری از عوامل و عناصر محیطی بر رفتار کودکان و نیز قدرت درک و یادگیری آنان تحلیل و بررسی شده است. پژوهش های بسیاری در این زمینه حاکی از این حقیقت است که برای داشتن یک سیستم آموزشی کارآمد، نیاز فراوان به داشتن محیط و فضایی با قابلیت های درخور و مطلوب نیازهای روحی و روانی کودکان احساس شده است. در این راستا معماران و طراحان محیط نیز برای دستیابی به فرآیند طراحی صحیح و اصولی که بتواند نیاز کاربران کوچک را فراهم آورد، به سراغ بهره مندی از یافته های علم روان شناسی محیط رفته اند. در این پژوهش پس از مختصری توضیح در ارتباط با پیدایش این دانش و نگاهی به تحقیقات انجام شده در این زمینه، به بررسی تأثیرات روانشناختی بعضی از عوامل کالبدی، محیطی فضاهای آموزشی کودکان پرداخته شده است. روش تحقیق از نوع کیفی و با هدف دستیابی به راهکارهایی برای طراحی مطلوب فضاهای آموزشی کودکان می باشد.

واژگان کلیدی: کودکان، فضاهای آموزشی، روانشناسی محیط.